

let misforstaas, som om Retten, som Bygningskommissionen har havt til at give denne Tilladelse, er hævet; men den er det kun, fordi der ikke behøves en saadan Tilladelse, og denne § 23 behøves derfor ganske rigtig ikke længer. De konstruktive Bestemmelser, som isørigt findes i Loven, angaa dels Maaden, hvorpaa Bjækkellagene skulle knyttes sikkert ved Ternantere til Murværket, og dels Maaden, hvorpaa Dimensionerne af de forskellige Dele skulle maales. I den Henseende er der ikke sket væsentlige Forandringer; det er med Hensyn til Ordningen i det Væsentlige det Samme som tidligere; der er foretaget smaa Forandringer, ingen af dem er i og for sig indgribende. Der er i Udkastet taget langt mere Hensyn til de sanitære Fordringer end i de tidligere Love. Jeg skal saaledes gjøre opmærksom paa, at Beboelsesrum paa Loftet, saaledes f. Ex. Kvittamre for enkelte Personer, ere i nærværende Lovudkast ikke indrømmede, undtagen Tagværkets Tømmer forsynes med en Brædbeklædning, der skydes ind i det, og endvidere skal der uden paa Sparerne være en Forskalning med Puds, eller Tagpanel for at give Tagrummet en saadan Lushed, at det kan anses tjenligt til Beboelsesrum. Der er ogsaa en Bestemmelse i dette Udkast, som ganske vist vil udøve en god Virkning, og den er, at medens Beboelsesrum i Udkastets § 25 ere betegnede som Rum, der indeholde Ildsteder, og som kunne opvarmes paa kunstig Maade, er der senere givet den Tilspøelse, at ethvert saadant Beboelsesrum skal have Vinduer, som kunne aabnes ud til det Frie, og disse mørke Pigekamre og andre Rum, i hvilke der opsættes Kaffelovne og Komfurer, og som ikke faae Udgang til Lys eller Luft, ville derved falde bort. I § 45 er der taget en Bestemmelse, som er kommen ind i Borgerrepræsentationen, og som Sundhedskommissionen ogsaa senere har udtalt sig om. Om Hensigtsmæssigheden af denne Bestemmelse kan der reises grundenet Tvivl. § 45 siger nemlig, at Mure, der begrænse en Beboelsesleilighed, altsaa Yberrure, maa i en ny Bygning ikke overtrækkes med Kalkpuds, før 6 Uger efter, at Guset er bragt under Tag, og hvis Murene ere opførte i Maanederne Oktober—Marts, begge Maaneder medregnede, forlænges Tidsrummet indtil 2 Maaneder. Ved det første Diekast ser det ud, som om det var en Betryggelse for Murenes Udtørring, at Kalkpudet ikke kom tidligere paa; men jeg tror, det har mindre at betyde, end man egentlig i den Henseende antager. For det Første er det ikke alene Mursiden, paa hvilken Guset er bragt under Tag, der afgjør, hvor længe det skal staa hen upudset for at opnaa Hensigten; det kommer an paa, i hvilket Veir Guset er opmuret. Tiden, der medgaar til Tørring, vil være forskjellig, enten Bygningen er bragt under Tag, udfat idelig for Regnveir, eller om den er muret op i tørt Veir. Der er forskellige Meninger i saa Henseende. Grun-

den, hvorfor jeg imidlertid er betænkelig, er nærmest, fordi der nu staaer, at Bygningsinspektøren maa ikke meddele nogen Attest, der sætter Cieren istand til at bebo Guset eller lade Andre bebo det, før han har overbevist sig om, at Bygningen er tilstrækkelig udtørrt. Det er en aldeles afgjørende Bestemmelse for ham; han er ikke bunden af noget andet Hensyn end den Kundskab, han selv er istand til at erhverve sig, eller den Hjælp, han i den Henseende søger. Det Resultat, han derved kommer til, sætter ham, uden at nogen Anden kan indblande sig deri, istand til at negte Attest; saa bestemte ere Lovens Ord. I det man nu altsaa sætter en saadan forebyggende Bestemmelse ind om, at Bygningen ikke maa blive pudset tidligere end 6 Uger efter, at den er bragt under Tag, forekommer det mig, at man ligesom svækker den almindelige Bemyndigelse, Bygningsinspektøren har. Vel siger Sundhedskollegiet, at der kan ingen Fare være ved at sætte denne Bestemmelse ind, thi den anden Bestemmelse, der paalægger ham ikke at give denne Tilladelse, eksisterer dog. Men mig forekommer det dog, at det gjør en Forskiel, naar man ved Siden af den almindelige Bestemmelse sætter en speciel Bestemmelse. Man kan ikke sige, at de 6 Uger dog ere Minimum; thi der er saa mange andre Ting, der faae Indflydelse paa, om Bygningen er tør eller ikke, end det, at den ikke er bleven pudset tidligere end 6 Uger efter, at den er bragt under Tag, og det var for lidt forlangt. Det er kun en af Bestemmelserne. Der er ogsaa i § 50 gjort en Forandring i dette Udkast, hvorved dette er blevet væsentlig forskjelligt fra, hvad der hidtil har været gældende. Hidtil har man bestemt, hvilke Dimensioner Skorstensrørene maatte have med det for Die, at de skulle reises paa den sikreste og bekvemste Maade. Nu derimod har man stillet Ildstedernes Antal, hvis Røg afgaar til Skorstene, i et bestemt Forhold til Skorsteneens Gjennemsnitsflade, og saaledes fastsat, at kun to Ildsteder i hver Etage skulle have samme 9 Tommers Rør, det vil sige, et Rør, hvis Gjennemsnit indvendig er et Kvadrat med 9 Tommers Sidelinie. De to Kaffelovne i hver Etage ere det Meste, der maa være i een Etage, og der maa ikke være mere end 8 i det Hele. Da 9 Gange 9 er 81, bliver Gjennemsnittet altsaa 81 Kvadrattommer, og dertil maa der være 8 Kaffelovne; man ser altsaa, at 10 Kvadrattommer paa det Nærmeste bliver det Gjennemsnit, man kan forlange for hver Kaffelovn, dog saaledes, at intet Rør maa være mindre end 9 Tommer i Sidelinien. Det er derfor lidt sært med Hensyn til Formen, at der i § 52 er sagt, at Skorstensrørene, som støbe til Beboelsesrummene, maa have et Gjennemsnit, der er dobbelt saa stort som nys nævnt, for at der foruden Røgafledning kan staves en tilstrækkelig Fjernelse af Luft. Bestemmelsen vil vistnok vise sig hensigtsmæssig ved Brugen, men